

Nr 400.

Av herr **Nilsson** i Varuträsk och fru **Ericsson** i Luleå, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 196, angående bidrag till avlöningar åt distriktsbarnmorskor och distriktssköterskor m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 196 till innevarande års riksdag angående bidrag till avlöningar åt distriktsbarnmorskor och distriktssköterskor förordar vederbörande statsråd att distriktssköterska placeras i lönegrad Ca 13, motsvarande nuvarande lönegrad A 9, medan distriktsbarnmorska föreslås att placeras i lönegrad Ca 11, motsvarande A 7 i gällande löneplan.

Samtliga i ärendet hörda instanser utom barnmorskornas personalorganisation hava funnit denna löneplacering rimlig.

Svenska barnmorskeförbundet framhåller bland annat i sitt yttrande hurusom distriktsbarnmorskorna i utövandet av sin tjänst hava ett utomordentligt stort ansvar och att en högre lönesättning borde stimulera till grundläggande sjukvårdsutbildning för inträde i barnmorskeläroanstalt samt till mera allmän övergång av sjuksköterskor eller elever vid sköterskeskola till barnmorskeväsendet. Härigenom synes värdefull förstärkning av barnmorskekåren kunna vinnas.

För egen del vilja vi framhålla såsom synnerligen önskvärt och av behovet påkallat, att distriktsbarnmorska erhåller en lön, som i någon mån motsvarar det ansvarsfulla och maktpåliggande arbete, som av henne utföres bland allmänheten, i många fall under svåra förhållanden.

I sådant hänseende önska vi särskilt fästa uppmärksamheten på de förhållanden, i vilka en distriktsbarnmorska på de norrländska vidderna befinner sig. Under de senaste tio åren har dessa barnmorskors bekymmersamma ställning ytterligare försvärats därigenom att distrikt indragits och tjänstgöringsområden därigenom kommit att utvidgas att omfatta upp till 10 à 12 miles omkrets. Dessa vidsträckta distrikt äro i regel dåligt försedda med vägar. Tjänsteläkare äro vid vissa tillfällen nära nog oåtkomliga, då de själva befinna sig på långväga tjänsteresor. I sådana fall nödgas barnmorskan ensam taga ansvaret.

Att under sådana förhållanden föreslå distriktsbarnmorska i lägre lönegrad än distriktssköterska anse vi icke förenligt med rättvisans och billighetens krav. En sådan lönedeklassering som den föreslagna skulle samtidigt av barnmor-

skorna upptagas såsom en ringaktning av det synnerligen ansvarsfulla och nödvändiga arbete, de utfört och alltfört utföra i samhällets tjänst.

Med anledning av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 196 måtte besluta, att distriktsbarnmorskorna placeras i lönegrad A 9 eller i samma lönegrad som distriktssköterskorna.

Stockholm den 19 april 1947.

Magnus Nilsson.

Hildur Ericsson.
